

Enånger och Niutånger Soch:r

den 7 Julij år 1671.

Nämbden.

Jönß Perßon i Långwin,	Per Jonßon ibidem,
Olof Anderßon i Böhlen,	Hindrich Jonßon ibidem,
Hindrich Jonßon i Tosätter,	Olof Anderßon i Hede,
Jon Jonßon i Roßla,	Olof Michelßon i Böhle,
Jon Perßon i Nickora,	Olof Jonßon i Bodha,
Lars Erßon i Hålpänge, och	Olof Erßon i Wästtiär.

1.

Swen Erßon i Sweden tillordnades Målsman för **Kersten Persdotter i Wedmora**.

2.

Emellan **Peder Hanßon Skräddare** och **Erich Oluffßon i Mößön** om den Arfs prætension som Per Hanßon medh sine Syskon förmenar sigh tillkomma uthi hemmanet Mößön, wardt sagdt att owalde män skulle på een wiß dagh till rättningh sammankomma.

3.

Månß Olofßon i Iggesundh och **Grels Olofßon i Böhle** förordnades till Målsman för **Sahl. Hanß Anderssons** barn i **Wij** af sidre kullen dher till **Brodern Johan Hanßon** skall underhielpa, och dher medh blef **Halfbroderen Peder Hanßon i Söderhambn** derifrån libererat och lefwererade sine documenter och skuldfordran, till Månß Olofßon som bör dherföre redo göra efter handfången riktig Liquidation.

4.

Per Olßon i Kofjö och **Jerfsjö Sochn** och hans lagsmän krafde efter een länt Sågweef af **Olof Olofßon och Olof Mattßon i Öhränge**, dhe kundhe intet dherföre neka men wille föregifwa hafua tillsagdt dhem sin betalningh af någre sine Debitorer i Jerfziö; Rätten sadhe att dhe skole skaffua så godhe Sågweef igen medh alraförsta, och sökie sielfua sin fordran dhet bästa dhe gitta.

5.

~~Ung Handelsman Nils Erßon ifrån Hudwischwald krafde uthj Sterbhuus 35 P:r KoppM:t och emedan dher är flere Creditorer som nu icke tillstädes wore, skall till näste tingh derom ransakas och broderen som hemmanet besitter af Sterbhuset låta få och bekomma så widt egendomen tillräcker.~~

6.

Collega Wällärde Herr Erich Jöranßon opå sin Swärmoders wegnar tilltalade **Erich Thomeßon i Kyrckebyn** om 11½ tolt bräden som han oppå ett löfte för **Sahl. Per Oluffßon i Michrätzla** bör betala, ehuruwähl Erich Thomßon inwänder oppå dhet öfrige gäldet hafua betalt 22 P:r KoppM:t, hafuandes **Änge böle** i försäkring som för heela guldets pantsatt war, Herr Erich prætenderade på någon fromma af panten, Rätten tilläth thett intet, uthan tilldömbde Erich Thomßon betala sitt löfte 11½ tolt bräder och sökie han sitt igen hoos

Änkian som han bäst gitter. Nämnden värderade bräderan för 6 m:r tolften eller och att leverera bräderne. Erich Thomþon handrächte för guldets.

7.

Erich Olufþon i Iggesundh opbödh förste gången ett åkerstycke **Lillänge** och ett änge **Hamänge** pantsatt af **Swen Anderþon i Iggsundh** för 25 tolfter Sågbräder och 53 P:r 16 öre KoppM:t.

8.

Gamble Pijga Brijta Persdotter hoos **Per Olufþon i Boda** opbödh sig till Sytningh hoos sin närmeste Slächt **Olof Larþon i Bäckemora**.

9.

Förmantes Allmogen uthj Enånger och Niutånger att dhe Clarera medh **Sahl. H. Anders Erþons** Änkia hwadh som hon medh rätta efter bemelte sin Sahl. Man kan hafwa att fordra.

10.

En dumbe **Mårthen Jonþon i Boda** hafwer Testamenterat sin senare **Hustro Sara Jonþdotter** sin Arfwejord Nembligen Fyra Måhl uthj hemmanet Boda, dhet **Broder Sohn Per Olþon** besitter, theþlijkest en Stugu uthj hennes Lijfstijdh. Resolutio. Godhe Män skole tillsee om Erfwingarne kunna Jorden och Huset förenes, eftersom en dumbe icke præsumeras kunna Testamente göra. Löþörerne känner heldre intz förnekas.

11.

Nilþ Nilþon i Bäckmohra blef tillsatt Målzman för ofwanbemelte Hustru Sara Jonþdotter.

12.

Jon Perþon i Fläcka blef Nämnd Målzman för **Hustru Anna Olofsdotter Sahl. Grels Nilþons i Heede**.

13.

För barnen blef **Matts Olþon i Fläcka** Målþman.

14.

Båtzman Swen Nilþon i Hede fordrade uthj sin **Sahl: Broders Grels Nilþ** hemman sin Båtzmans hufwudh löhn 110 P:r K:M:t, warande dheþ uthan för sin arfzpart outhlost. Tilltalte fördenskull bemelte sin brors **Hustro Anna** om sin uthbetalningh eller begärte lof tillträda hemmanet, men aldenstundh Änkian hafwer en omyndigh Sohn; Hwarföre kundhe Rätten för dhenne gången intet der om Sententiera, uthan Änkian beholler hemmanet till fardagen, i medler tijdh kunna dhe sigh betänkia hwilken som förmågo hafwer dhen andre uthlösa efter Änkian sitter mycket oförmögen.

15.

~~Efter Nämndens öfwerwägande wart så afsagdt emellan **Sahl. Engebrecht Swenþons Änkia i Boreka** och **Sahl. Olof Anderþons i Boreka** Änkia, att aldenstundh Oluf Anderþons Änkia **Hustru Malijn** medh sin **Sohn Nils Olufþon** och Målzman **Oluf Anderþon i Böhlän**, och Ingebrecht Swenþ **Änkia Hustru Anna** medh sin Målzman **Oluf Larþon i Bäckmohra**.~~

NB. ähr glömt skrifwit protocoll:t resolverningn häröfr.

16.

~~**Erich Larßon i Boda** kundhe emoth Kongl. Förbudh intet mehra Jordh winna igenlösa af sin granne **Per Anderßon ibidem** af dhen Jordh som hans Fader för 32 P:r sålt hafwer, Nembligen efter Lagen och thet Capitel än en 3:die part, efter thet war hans Mödernes Jordh.~~

17.

Anders Olofßon i Tosätter öfwertygades att hafwa såldt tuå skålpundh Tobak och för Rätten frijwilligt tillstodh hafwa bytt i Kramsill och något deraf såldt, dherföre blef han Saach 8 P:r SilfrM:t. efter Tobakz placatet.

18.

~~**Anders Olßon** wille öfwertyga andre, och låtit Stämma och nu intet kundhe öfwertyga, fältes han att bötha 3 m:r för hwardhera Nembligen för Nijo persohner 3 m:r Facit 27 m:r och skaffua bättre bewijs å näste tingh, dhet han icke kundhe fullgöra.~~

19.

Hustru Sigredh Erichzdatter i Wijk haar antagit till sigh sin **Mågh Nilß Johanßon** och hans hustru som ähr hennes dotter, att dhe skola henne Syta i döde dagar, och dher medh tillsagdt honom besittningsRätten på hemmanet Wijk 7 öre i skatt fram för dhe andra hennes barn, efter dhet ähr hennes egen Jordh.

20.

Karin Olßdotter i Gränsjö Saach 3 m:r för läppegäld emoth **Hustru Karin Johan Erß ibidem** för dito.

21.

Olof Larßon i Öbby läth opbiuda sitt hemman 5½ öre i skatt förste gången.

22.

Östana Ström köpt af **Iggesundzboerne** opbiudes af **Professoren uthj Ubsala Magistro Brunnero** förste gången, dherpå han professoren Kongl. bref och tillstånd den 4 Augusti 665 att pappersbruket inrätta, sig förmådt hafuer.

Dito Extraordinarie Tingh i Niutånger den 19 Augusti 671.

1.

Länßmannen Erich Staffanßon i Iggesundh, angaf för Rätten, att nu **Huufßman** benemd **Erich Anderßon i Norr Iggesundh**, ähr rychtbar blefwen, som skall han hafwa haft Tijdelagh, medh ett oskiäligt Creatur, som ähr ett Fåår, thet Erich Erichßons i Iggesundh Hustru Margreta Olufsdotter, skall wetta honom öfwertyga, hwarföre han nu fängzligen tingfördes.

2.

Tå inkallades bemelte **Hustro Margreta Erich Erichßons**, och blef tillfrågat, huru hon kundhe honom om sådan fördömeligh last bewijsa, och på hwadh sätt hon thet har warse blefwet? Swarade hon att för 14 dagar sedhan som war den 4 Augusti tå hennes Man Erich Erichßon till Morgonwardh gick hem af sitt arbethe, blef han warse, oppå en Swedh, intet långt i från byen, stå itt fåår, medh itt lijtet lamb, så Spädt, att thet intet har kunnat fölgt den andre Fårehopen, tänchte fördenskull endeels, thet skulle wara hans Fåhr, doch uthan någon efterachtningh, går han wägen hem, och förtällier thet för sin hustru; Hwarföre blefwe dhe

förorsakade, bägge föllias åth dijt samma Fåret stodh, och när dhe kommo in emoth Sweden, blefwe the warse hufwudet oppå **Erich Anderþon** uthj sijdownägh för dhem, tu Erich Erichþon gick wägen fram, men Hustru Margreta går gienast dijt hon sågh Erich Anderþon wara, och när hon kom honom till någre fampnar när, blef hon warse att han höll Fåhret eller tackan fram för sigh, doch tänchte hon i förstone, dheth han hölt opå Slachtat, eller klippa Ullen af dheth, men när hon närmare tillsågh, sågh hon skeenbarligen att Erich Anderþon stodh på Knä, och hade dragit baakdelen af Fåhret till sigh öfwer ett nidfallit trä eller låga, som dhe här kalla, och medan hon sågh som hastigast der oppå, lyftade han Fåret mehr och mehr in till sigh, dermedh ropte hon till honom Erich Anderþon och frågade hwadh han bestälte, tå sprangh han i störste hastighet opp, släppte Fåhret, och fattade uthj dheth späda lambet, som stodh brede widh stilla, och tillbödh henne see lambet, som hon tyckte icke öfwer ett dygn gammalt wara skulle och såsom hon icke kändes wijdh Fåret som tillhörde **Erich Anderþon i Sörre Iggesundh** gick hon ifrå honom åth wägen till sin Man Erich Erichþon och berättade hwadh hon medh Erich Andersþon sedt hadhe; Altså läth hon medh sin man, tyst och stilla beroo, der medh oppå någre dagar, till theß henne öfwerkom ett sådant samwetz agg, att hon wiste sigh ingen roo eller lijsa, går förthenskull hon 8 dagar der efter till honom Erich Anderþon och sadhe sigh för sitt samwetz skull, icke kunna förtijga den grofwe Syndh och mißgärningh hon medh honom sedt hade, och tå badh han henne att hon skulle tijga stilla, sade sig fuller ählas dhermedh, men nekadhe, för gerningen; Altså yppade hon thet för grannarne, hwarpå han blef ryctbar och fängzligh.

3.

Rätten läth inkalla förberörde **Huufman Erich Anderþon**, som ähr en gift och ofärdigh Karl öfwer sine 60 åhr gammal, och tillfrågades, hwadh han hade, emoth **Hustru Margretas** wijtesmåhl att säija? Hwar till han Swarade och icke kundhe neka, att han uthj en elak stundh, fattade dheth onda opsåtet, tå Hustru Margreta honom öfwerkom, men blef förhindrat af henne, att han sin onda willia, icke fick främia medh någon gärningh, nekade och så dertill, att han stodh på Knä, eller hade lagt Fåret öfwer någon låga, ehuruwäll han tillstodh, att der brede widh war liggiandes en låga, doch war lijkwähl hans onda opsåth och fulla tankar, att bedrifwa en sådan Sedomitijsk Syndh, Emoth frågan huru han kundhe få tackan fast, Swaradhe han, Jo gudh bättre dher till hade han ingen mödo.

4.

Tå öfwertygade honom, **Hustru Margreta**, att han stodh på Knä och dragit Fåhret till sigh öfwer lågan, thet hon kundhe skiönia, i deth, när han rächte till henne lambet, stegh han op medh dheth ena benet som war henne närmast, och dheth andra höll han äntå neder, och sågh hon så mycket mehr, att han medh dhen ene handen togh in genom böxsäkehålet, och som hon tychte, inswepte sin hemlige lem, men medan han höll uthj Fåhret och dheth handterade, bekende hon fuller dheth, att dhem emillan lågh een talle topp eller tull, medh quistar oppå, att hon icke så grant achta kundhe, hwadh han giordhe, men att han stodh på Knä och lutade sigh emoth en backa, medh Fåret på lågan, fram för sigh, thet höll hon sigh stadigt wedh.

5.

Rätten giordhe någre resor förmaningar till honom att bekänna sanningen, men han hölt sitt tahl framgent att han ingen gerning fick göra. Oppå Rättens begäran toge **Kyrkioherden Herr Elof** och **Capplanen Herr Anders Netzelius** honom **Erich Anderþon** uthj ensligheet att förmana till Sanningens bekännellße? Tå hafwer han Swarat sig intet kunna tillstå någon gärningh, uthan dheth tillstodh han, att han hade sin hemlige tingh i opsåth och ählades der medh, och hwar han icke hade blefwit förhindrat tå hade wähl Sathan bracht honom till full gärningh.

6.

Hustro Margretas man **Erich Erichßon** blef inkallat och tilltrågat hwadh han här om wiste berätta och huadh han uthj denne Saach hördt och sedt hafwer? Swarade han, att han om Morgonen sågh Fåret stå op i en Swedh brede wijdh sitt späda lamb, thet han sade för sin hustro, och så fölgdes dhe åth, att see om dhet skulle wara dheras Fåhr, och i thet dhe komma in på Sweden, blefwe the warse **Erich Anderßons** hufwud, som för Stenar och buskar intet mehra af kroppen kunde synas, der medh går hans Hustru Margreta gienast dijt, och fann honom Erich Anderßon som sagt ähr, thet hon förtäldhe för honom Erich Erßon, mehra weth han der om intet berätta.

7.

Kyrkioherden Herr Elof optäckte för Rätten, dhet han hafwer hördt efter denne **Erich Anderßons Hustro Elin Jacobsdotter** säijas, att om morgonen förr än Erich Anderßon gick af huset, till denne wederstyggelige gärnings opsåth, hafwer han klagat sigh hafua ondt samwett, tå haar hans hustro bedit honom bydia Gudh och taga sigh godh råd för, huilket och Erich Anderßon nu tillstodh, huaraf Prediko Embetet wille något præsamera, som i Längden lærer om honom yppas; Hwarföre förhölle Prediko Embetet honom alfwarligest, dhet han wille bekänna, hwadh Samwetz agg honom har legat oppå, och om han icke förr en slijk eller annan grof mißgärningh giordt hadhe och jämbwähl denne gången af Sathans ingifuellße worden bracht till gerningen? Der till han aldeles nekade, uthan bekände, att han under tijdhen plågas af ondt Samweth, icke kundhe eller honom någon mißtänkia mindre öfwertyga något slijkt förr hafua bedrifwit.

8.

Erich Anderßon tillstodh och, att sedhan **Hustro Margreta** fan honom uthj dhet wederstyggelige opsåtet, och hon honom tilltalte att willia sådant oppenbara, hafuer han bedit henne hon wille tijga medh dhet älerij som han hadhe haft för händer, williandes han för Prästerne göra hemligh skriftermåhl och bekännellße, Och begärte fördenskull nu af Rätten och dhen tillstädes warande Församblingen, att dhe wille bida för sigh hoos Gudh och Öfwerheten om Nåde och icke högste Rätten, beklagandes sin stora fattigdom som honom hafwer trycht; Thet han medt sin hustro och barn hafwer för sin födo farit hijt och tijt och nu sidst för 6 åhr sedhan kommit tillbaka, efter någre åhrs förlopp, i frå **Norige**, och nu sitter en Huußman hoos sin **Broder Swen Anderßon i Norre Iggsund**.

9.

Rätten tillfrågade **Erich Anderßon** om **Hustro Margreta Olufsdotter** hafwer haft någon owänskap medh honom, så att hon för haat och Afwund skull, wille komma honom i rychte och sedan öfwertyga honom till sådan gerningh; Dher till han nekade säijandes sig inthet kunna henne derföre beskylla.

10.

Sidst inkallades **Erich Anderßons Hustro Elin Jacobsdotter**, och blef tillfrågat om han medh henne hijt in till fördt ett rätt kärligt Echtenskap, och hwadh hon elliest om hans lefwerne, serdeeles uthj dhenne Saach, wiste berätta? Swarade hon, att han i 33 åhr altijdh hafwer haft medh henne godh sämia och enighet fast dhe hafua plågat af fattigdom, haar och aldrigh förstådt tillförend medh honom slijk eller annan mißtanka till ogerningh, men detta ährendet ähr henne klagewärdigst, och hafwer han, på tillfrågan, ingen annan skiähl fått af honom än att han hafwer haft fult opsåth och tillbudh, men intet kommit till gerningen, och fälte nu en innerlig böön för honom, att han medh lijfwet måtte blifua förskonat, hon lofuade

här efter willia styrckia honom till bättringh och gudzfruchtan, och att han skall taga sigh wara för odygdh.

11.

Dhetta ährendet lades till Nämbdens flitige öfwerwägade, och war så theras enfaldige betänkiande, att ehuruwäll han **Erich Anderßon** utaf sitt wederstyggelige opsåth och lastelige åthbörder synes göra sigh till saken skyldigh; Men såßom Gudhs och Sweriges Lagh fordrar uthj alle ährender full wittne och att ingen bör efter ens tahl dömas, han och elliest emoth flitigh förmaningh, så wäll af Rätten som PredikoEmbetet, aldeles till gerningen nekade; Altså kundhe Rätten efter Domare Reglans anledningh, icke döma honom till döden, uthan till bättre skiähl och wijdare oplyßningh, ehrkändes han frij, och en så mörck saach hemstält under Guds domb, Och sattes han åther i Chronones Fängellße till deß han skulle få fullkombligh borgen och löfte för sigh, remitterandes dhett öfrige till dhen Höglöfl. Kongl. Hofrättens wijdare inkommande nådige Förklaringh ödhmiukeligst.

12.

Häröfwer ähr ankommen dhen Höglöfl. Kongl. Hofrättens resolution af den 10 Novembris 672 att **Erich Anderßon** skall för samma sitt opsåth och willia slås i Jern och arbetha ett halft ähr, och sedhan stå uppenbara skrift hwilken resolution wärkeligen efterlefwat ähr.

Dito den 20 Novembris ähr 1671.

1.

~~**Finne Matts Mattßon i Grängsiö** lägrat **Pijga Annika Erßdotter i Biuråker och Slängsåß**, och rådt henne medh barn och för en Månadh sedhan födt barnet.~~

2.

~~**Påhl Mattßon Finne på Nijane** war icke tillstädes uthan blef berättat att han skall henne förr häfdat, hon tillstår dhett samma och wardt sagt att bägge skole wårdna å barnsens opfostringh 1½ Tunna Sädh i tre ähr.~~

3.

Matts Perßon i Kyrkiebyn förordnat till Målsman för **Ella Andersdotter i Mickroßla**.

4.

Håkan Jonßons i Nygårdhen panteskrift 157 P:r 16 öre KoppM:t till **Anders Nilßon i Borka** opbiudes trijdie gången.

5.

Sahl. Ingelbrecht Swenß i Borka Handskrift den 15 Januarij 655 opå 191 P:r KoppM:t och ett åkerstycke i pant opbiudes trijdie gången.

6.

H. Malijn Dominicidotter i Närby Sahl. Underlagmans Lars Larßons Nerbelij Änkia opbiuder förste gången hemmanet **Wästanäng** 18 öre 18 th:r dher utinnan hon äger sin Systerdel och elliest löst sin **Systers Hustru Karin Dominicidotters** deel, föruthan dhett hennes Man hafwer i Lifstijdhen löst 1½ öre.

Dito den 21 Novembris

7.

Samma Dato blef för Rätten andraget att **Jon Månßons Hustru Karin i Rotzla och Niutånger Sochn** hafwer hängt op sigh uthj ett Stolpherbergh, och ehuruwähl att dhenne olyckelige händellße för någon tijdh sedhan skedd ähr, hafwer doch ingen ransakningh dherom i Sochnen blefwit opsatt, eller någon underrättellße till mig **Erich Nerbelium** öfuerskickat uthan blef nu här om således ransakatt och befunnet, att tå **Capplanen Wällärde Herr Anders Netzelius** war den 21 Octobris här uthj Församblingen att giöra Gudztiensten och han förnam dhet Jon Månßons Hustru wore insatt, går han till Roßla, i dhen acht och mening, som han för Rätten munt- och skrifteligen bekänner, till att tahla medh henne och förmane henne, men som han kom till Stolpherberget, fann han henne hängiandes, och sände så efter tre andre Ehrlige Män, **Erich Oluffson i Niöthe, Jönß Carlßon i Nickora och Erich Månßon i Gillsätter**, huilka således berättadhe, att när the uthj herberget inkomme, kunde the icke annorledes förmärkia, än att hon hadhe slitit ett stycke af sin huijta uthan särk och haft en käpp, som ett yxskaft långt rakte uth genom väggen och innan war tuå alnar, ther medh hafwer hon gått omkring och wridit slarfwan om Halßen till deß hon lifwet sigh afhände icke så att hon hafwer hängt dt sigh, efter taket intet war högre än hon kundhe taga op medh sin handh, uthan synes som hon hafwer gåendes wridit slarfuan om Halßen till deß hon dödde, efter som hon ännu sitter medh både händerne öfwer bägge Knäslårerne. Uthj Herberget war allenast en skrinda Halm som the i hastighet kundhe förmärkia, annat såge the intet.

8.

Herr Anders Netzelius berättade och att den 1 Octobris, som war om en Sabbats dagh tå han kom uthur Kyrkian, finner han henne i Prästestugun nakot in till Länderne och ryggen, all blå slagen öfwer Armar och Axlar, huilket hela Församblingen nu wiste betyga sant wara, och som Siälesöriaren frågade henne huilken henne slaget hafuer, Swarade Jon Jonß: Mågarne och Klubbhärerne uthj Rotzla.

9.

När som Rätten wijdare om detta slagzmålet wille efterfråga och inquirera, wore intet **Jon Jonßons i Rotzla** Mågar tillstädes, uthan Joen Jonßon, som dhen afljydnes Swåger war, klagadhe att dhe blefue alle i byen rådlöse för henne när hon war drucken så att hon tå alt folck wille öfwerfalla. Mannen **Jon Månßon i Rotzla** klagar och dhet samma att hon ofta medh yxa och knijf lopp efter honom så att han nödgades förswara sigh och henne afnäpsa. Och kundhe Rätten wäll sigh påminna att Jon Månßon och hans hustru ofta waret sin emellan bullersamme och stått huar andre till rätta, och hennes opsåth altijdh warit att få skillias wijdh sin Man, huilket Rätten till dhet wyrdige Consistorij omdöme remitterat hafuer, som af Extractet och **Kyrkioherdens Wällärde Herr Elofs** skriftelighe i Rätten giordhe berättellße om bægges dheras orolige lefwerne, är att see.

10.

Församblingen blef tillspordh huru hon sigh emoth sin afgångh förhollet hafuer, dher på swarades, att stundom war hon lyckelig, stundom orolig, serdeeles war hon ostyrig när hon af dryckenskap belastatt war, dhet förstodhe dhe af henne att sedhan Hans Högwyrdighet Ehrchiebiskopen visiterade här på orthen och sin Sentens uthgaf att **Jon Månßon** skulle låta opsättia en Cammare åth henne brede wijdh sin Stugu, hafuer hon sagdt sig aldrigh willia blifwa ther.

11.

Jon Månßon säger sigh hafwa begynt att timbra op husen och hustron kommit till sigh på byggningen, sagdt sigh intet willia sittia i något therä huseth, lagt hufwudet ned på stocken och bedet honom hugga hufwudet af sigh, dhermedh hafwer han nödgas medh sin Sohns tillhielp att sättia henne op i stolpherberget, och kunde intet tänkia att hon skulle sådant oråd taget sigh före.

12.

Detta ährendet lades till Härads Nämndh, och sadhe dhe på sin Eedh och samwett, att ehuruwäll **Hustru Karin** icke war alltijdh rätt klok, så hafwer doch Mannen **Jon Månßon** giordt orätt att han henne slagit och uthj enslighet och kalt rum uthan opwachtning insatt hafwer, dheraf hon hafuer blifwit förargat och sig lijfwet afhändt.

13.

Nämnden wiste sigh och påminna, att hon hafuer ofta warit i bygden hoos annat folck och legat för sigh sielf och ingen sådan rasachtighet af henne förspordh, ähr och af hennes tahl nyligen förmärkts att hon skulle welat beweka sig, dher **Jon Månßon** wille gifwa henne godh ordh för dhet han henne slagit hafuer och sedhan icke wara så styf, men såsom dhe persohner, hoos huilka hon warit hafuer, icke ähre stämbde somblige ähre och uthom Häradet, Elliest will och efterfrågas huru hon hafuer fått Käppen till sigh medh huadh mehra som här utinnan synes desidereras sedhan hon **Hustru Karin** blifuer af Bödelen nedertagen huilken opå **Herr General Lieutenantens och Gouverneurens Högwälborne Herr Carl Sparres** ordre till Tinget skickat ähr; Dy fans af Rätten skäligt att härom nogare frambdeeles ransakas skulle, J medler tijdh skulle Jon Månßon säkert löfte för sig till Höglofl. Kongl. Hofrättens Höggunstige Förklaring om HäradsRätten wijdare skall emoth honom Jon Månßon förfara, eller skal dhet lemnas till Wyrdige Consistorij omdöme, som hafuer om henne förargelige ächtenskaps lefuerne och hiertans hårdhet länge warit underrättat.

14.

Holm och Sunnansiös Änget blifuer förbuden att ättias.

15.

Erich Olufßon i Möson lagbudet sitt hemman trijdie gången den 25 Novembris 670, tilletz Fastebref när han skaffuar riktigt ?????? af wederböranderne.

16.

Swen Nilßon i Nygården opbudne någon Jordh j underpant af **Jönß Nilßon i Bäckemora** andre gången.

17.

Item opbiuder sitt eget hemman **Nygårdhen** 11 öre i skatt förste gången.

18.

Östanå Strömen opbiudes andre gången af **Professoren wijdh Kongl. Academien uthj Ubsala M. Martino Brunnero**, uthj huilken Ström Pappers bruket oprättat ähr.